

Afstemning

Der foretoges først afstemning om vedrørende lovforslag nr. L 256:
Forslag til lov om bestyrelse for Arbejdsmarkedets UddannelsesFinansiering og om Efteruddannelsesudvalg.

Ændringsforslag nr. 1-7 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der foretoges dernæst afstemning vedrørende lovforslag nr. L 257:
Forslag til lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der foretoges dernæst afstemning vedrørende lovforslag nr. L 258:
Forslag til lov om arbejdsmarkedsuddannelser.

Ændringsforslag nr. 2 af arbejdsministeren (Ove Hygum) vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 af arbejdsministeren (Ove Hygum) vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der foretoges dernæst afstemning vedrørende lovforslag nr. L 259:
Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsuddannelsescentre.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der foretoges til sidst afstemning vedrørende lovforslag nr. L 260:
Forslag til lov om børnepasningsorlov.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:
44) Første behandling af lovforslag nr. L 289: Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove og lov om VækstFonden. (Beskatning ved aflønning af medarbejdere i form af aktier, tegningsretter og aktiekøberetter).
Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 5/5 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Peter Verner (S):
Lovforslaget er fremsat med henblik på at skabe nye muligheder og yderligere dynamik i udviklingsvirksomheder.

Ved aftale mellem medarbejderne og virksomheden kan der udbetales vederlag i form af

aktier og tegningsretter eller køberettigheder til aktier. Den skat, der så betales, betales med en afgift på 40 pct. Den afgift kan betales kontant, med aktier eller ved deponering af aktier. Afgiften erstatter den sædvanlige personskat, og samtidig har selskabet ikke fradragsret for den modsvarende lønudgift.

Med det forslag får ikke mindst udviklingsvirksomheder mulighed for at fastholde gode og kvalificerede medarbejdere. Manglende likviditet ved lønudbetaling kan i udviklingsvirksomheder være årsagen til, at det kan være svært at fastholde efterspurgte medarbejdere.

Udbetaling af vederlag i form af aktier og med en betaling af en afgift er en anden måde at betale skat på. Men efter de beregninger, der følger med lovforslaget, vil der være et stort set uændret provenu. Provenuet vil tilgå erhvervsministerens VækstFond, således at provenuet kan anvendes til at skabe yderligere udvikling, og det især i udviklingsvirksomheder.

Det er alt i alt et positivt lovforslag, som vi nu førstebehandler, og som så kan fremsættes igen til oktober.

Socialdemokratiet tilslutter sig lovforslaget.

Mariann Fischer Boel (V):

Førstebehandlingen i dag må vi vel betragte som sådan en forfægtning til den debat, der i virkeligheden skal løbe af stablen i efteråret omkring medarbejderaktier, tegningsretter og køberetter, der er ydet som en del af lønmodtagerens aflønning.

Regeringen fremsatte jo allersidst på vinteren, mener jeg det var, en strategi for Danmarks erhvervs politik, og jeg vil godt have lov til at citere fra regeringens udsval: »En bred, folkelig aktiekultur kan også bidrage til mere dynamiske kapitalmarkeder. Der skal være flere danskere, der sætter en del af deres private opsparing i aktier og i aktiepuljer. Denne tendens vil blive forstærket af, at flere lønmodtagere vil få aktier i den virksomhed, de arbejder i. På flere punkter kan det danske marked for risikovillig kapital forbedres, og regeringen har opsat nogle ambitiøse pejlemærker, der siger mod at bringe Danmark langt højere op på OECD's rangliste allerede i år 2005«.

Spørgsmålet er så, om skatteministerens forslag om ændring af forskellige skattelove og loven om VækstFonden er det middel, der skal til for at nå målet. Er ambitionerne i virkeligheden store nok?

For hvis vi kigger på andre lande, hvor aktiebaserede aflønningsformer beskattes væsentlig lempeligere end andre former for aflønning, så er udgangspunktet jo hos regeringen, at der skal være en beskatning af aktieaflønning, som stort set vil være den samme som for almindelig lønindkomst.

Det er et problem, og det problem kan i værste fald betyde, at velkvalificerede medarbejdere vælger at rejse til udlandet, og det er for mig at se det værste, der overhovedet kan ske.

Skatteministerens lovforslag sætter fokus på andre problemer ved den nuværende beskatning, nemlig hele likviditetsbelastningen for virksomheder og medarbejdere, men efter Venstres mening vil ministerens forslag ikke kunne indfri de ønsker og de mål, der er sat op i erhvervsredegørelsen, fordi der er indbygget nogle helt klare svagheder i forslaget.

For det første vil den model, der er skitseret, kun være interessant for virksomheder, der har et likviditetsproblem, altså virksomheder, som ikke kan indbetale skatten i almindelige – indtil videre – danske kroner, fordi der jo ikke er fradrag for den her afgift, som det nu hedder. Nu er det jo ikke en skat, nu er det jo en afgift.

For det andet er VækstFond-modellen utrolig bureaukratisk, og jeg bliver nødt til at melde fuldstændig klart ud, at det ikke er Venstres kop te, at staten – og det er så i det her tilfælde i form af VækstFonden – skal administrere ejerposter i danske virksomheder.

For unoterede aktier kan virksomhederne ikke frikøbe sine aktier hos VækstFonden inden for den første 8 års periode, uden at det kan dokumenteres, at en handel er indgået mellem uafhængige parter for aktieposter, der stort set svarer til det samme volumen. Det er klart, at det er for at få prissat aktier, men det er efter vores mening også en svaghed. Og det er under alle omstændigheder områder, som vi ønsker belyst i den diskussion, den behandling, vi vil få af forslaget i efteråret.

Så er der nogle regler om tildeling af warrants, altså tegningsretter til medarbejdere, og her er der i hvert fald for Venstre at se nogle uklarheder, som også skal vurderes nærmere. Der er også spørgsmålet om fastsættelse af retserhvervelsestidspunktet, hvor jeg mener der kan være nogle problemer for medarbejdere i danske selskaber med udenlandske moderselskaber. Det bliver vi også nødt til at kigge meget nærmere på.

Skatteministeren burde have taget skridtet fuldt ud og lavet en model, der betyder, at skatten først skal opgøres og betales på det tidspunkt, hvor medarbejderen sælger sine aktier og får kontanter til at betale skatten med. Det er den rene vare, og det er meget nemmere at administrere. Og jeg giver ikke ret meget for de skrækscenarier, ministeren prøver at beskrive i bemærkningerne til lovforslaget. Der figurerer et successionsspøgelse, men jeg er overbevist om, at hvis der var vilje til det, kunne det problem også godt løses.

Skatteministeren tager et meget lille skridt i den rigtige retning, men Venstres synspunkt er, at skatteministerens skridt er alt for lille.

Flemming Hansen (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi enige med regeringen om intentionerne i lovforslaget, nemlig at vi skal styrke aktiekulturen og hjælpe virksomheder og medarbejdere til i endnu højere grad, end vi kender i dag, at fastholde et godt samarbejde til gavn for begge parter. Men jeg er ked af at sige, at her hører enigheden også op.

Det forslag, regeringen her har fremsat, vil ikke løse ét eneste af de problemer, vi gerne vil være med til at løse, og som netop er omtalt. Det vil derimod opbygge et nyt bureaukratisk system, som Socialdemokratiet jo elsker så umådelig højt, uanset om fonden hedder VækstFonden eller den bærer et af de andre fondsnavne, som er hjerteblod for Socialdemokratiet. Vi mener, der er tale om en bureaukratisk ordning, hvor der i virkeligheden er tale om en dobbeltbeskatning, idet virksomhederne skal betale, når de giver medarbejderaktierne, og medarbejderne skal betale, når de eventuelt realiserer aktivet.

Det Konservative Folkeparti har sammen med Venstre fremlagt adskillige forslag til folketingsbeslutning om lempelse af regler for tildeling af aktieoptioner og købe- og tegningsfradrag. Vort synspunkt er, at når man modtager en aktie, en tegningsret eller en køberet i en virksomhed, er det rimeligt nok, at der skal ske en beskatning, når man afhænder det aktiv, man har modtaget, men heller ikke før. Problemet er, at man i dag bliver beskattet, når man modtager ydelsen fra arbejdsgiveren eller modtager en rettighed eller mulighed for at benytte sig af det, man har fået tildelt, og det, der er så hindrende for aktiekulturen i dag, er jo, at

Socialdemokratiet ikke kan forstå, at det er en gal ordning, man har i dag.

Vi er som nævnt med på ideen, men jeg er ked af at sige, at den socialdemokratiske model ikke tiltaler os, og vi kan ikke støtte forslaget i den form, det har i dag. Jeg tillader mig i øvrigt at henvise til mange af høringssvarene, hvor organisationerne netop giver udtryk for den samme opfattelse, som jeg her giver udtryk for, også – og det glæder mig allermost – organisationer, der varetager medarbejdernes interesser.

Men for nu at slutte positivt her i slutningen af sæsonen vil jeg sige, at jeg synes, det er fint nok, at vi førstebehandler forslaget nu. Det vil forhåbentlig blive betragtet som et oplæg til en grundig og bred offentlig debat hen over sommeren om emnet, og vi håber så fra konservativ side, at de mange input, som skatteministeren får, og som utvivlsomt går i den retning, jeg her har beskrevet, kan medvirke til, at forslaget ser lidt anderledes ud, når vi skal førstebehandle det i næste samling.

Aage Frandsen (SF):

Vi har tidligere givet udtryk for, at et forslag, der går noget i denne retning, kunne være fornuftigt, men at det i den forbindelse selvfølgelig er vigtigt at sikre, at der ikke bliver åbnet ladeporte eller andre ting, som gør, at der bliver en ulige form for beskatning, hvor nogle bliver beskattet mere end andre. En anden ting, som vi også betragter som vigtig, er, at noget sådant ikke er noget, der kan benyttes voldsomt af nogle enkelte personer, for så kan man godt komme i klemme i den sidste ende.

Det vil sige, at der en række hensyn, man skal tage, og det mener vi sådan set også at regeringen har gjort med det fremsatte forslag. Om det så lige er i den form, forslaget skal vedtages, eller det ender med noget andet, tør jeg ikke sige, men sådan som jeg forstod Venstres og De Konservatives tanker, er de i hvert fald betydelig mere vidtgående, end vi overhovedet kan være interesserede i.

Der er en række ting, som det kan være værd at undersøge meget grundigt i denne forbindelse, fordi det er noget principielt, man rører ved. Hvis det bliver lidt i retning af kutyme, hvad medfører det så i andre henseender? I den forbindelse er det vel også et spørgsmål om forholdet mellem statskat og kommuneskat. Ordningen kan vel godt berøre forholdet, og det må der også findes en løsning på, og derfor synes vi, det er udmærket, at regeringen har fremsat

forslaget på nuværende tidspunkt. Vi får en kort melding nu, og så kan der foregå en debat sommeren over.

Det er klart, at nogle vil fortælle, at det her slet ikke er vidtgående nok, men sådan er det jo altid: De, der mener, de skal have noget, synes aldrig, de får nok, mens resten af samfundet, som ikke får noget, synes, det er nok, men det er jo ikke sikkert, de ytrer sig.

Vi må se på sagen til efteråret, måske i forbindelse med større diskussioner om skattepolitikken på erhvervsområdet, og det glæder vi os til til den tid. Men vi synes, det er udmærket, at forslaget er fremsat nu, for så kan vi stille spørgsmål i Skatteudvalget om det og få belyst konsekvenserne af det, så vi er klædt bedre på til efterårets drøftelser og forhandlinger.

Klaus Kjær (DF):

Der er tale om et teknisk kompliceret lovforslag, hvis formål er at forbedre de vilkår, der gælder, når en virksomhed vælger at tilbyde medarbejderne aktier, tegningsret til aktier eller køberet til aktier som en del af deres aflønning.

Forslaget har til hensigt at styrke aktiekulturen i Danmark ved at tilskynde til udbredelse af aktier til medarbejderne, og forslaget tager udgangspunkt i navnlig at hjælpe de innovative virksomheder, som kan have problemer med at fastholde gode og kvalificerede medarbejdere her i landet, men lovforslaget er udformet på en sådan måde, at reglerne også kan benyttes af andre virksomheder.

Det understreges, at hensigten med lovforslaget ikke er at lette beskatningen generelt, idet de grundlæggende principper om, at der er tale om en lønindtægt, som skal beskattes efter de normale regler, videreføres.

Således som reglerne er i dag, bliver en medarbejder, som modtager aktier, tegningsretter eller køberetter som led i aflønningen, beskattet, når medarbejderen erhverver endelig ret til de modtagne aktier og for køberetterens vedkommende på det tidspunkt, hvor køberetten udnyttes. Skatten forfalder derfor til betaling på et tidspunkt, hvor løngodet ikke nødvendigvis er omsat til kontanter, hvilket kan give medarbejderen et likviditetsmæssigt problem i forbindelse med skattebetalingen. Det foreslås derfor, at der indføres mulighed for, at selskabet kan vælge at betale medarbejderens skat af aktier, tegningsretter og køberetter i form af en afgift på 40 pct. af vederlaget. Det betyder naturligvis, at selskabet ikke har fradragsret for den modsva-

rende lønudgift, og medarbejderen skal derfor heller ikke medregne det modtagne vederlag ved indkomstopgørelsen.

Selskabet kan vælge mellem tre måder at indbetale afgiften på, nemlig kontant, ved aflevering af aktier eller ved deponering af aktier. Hvis afgiften betales kontant, går beløbet i statskassen, betales afgiften ved aflevering af aktier, tilfalder afgiften VækstFonden inden for en vis ramme, hvorefter ejendomsretten til aktierne overgår fuldt ud til VækstFonden, og hvis afgiften betales ved deponering af aktier, tilfalder afgiften ligeledes VækstFonden inden for den fastsatte ramme, hvor de økonomiske rettigheder over aktierne overgår til VækstFonden, f.eks. retten til at oppebære udbytte. De deponerede aktier kan indgå i ombytninger, fusioner og spaltninger på lige fod med de øvrige aktier i selskabet, hvilket sikrer, at deponeringen ikke kommer til at virke som en hindring for virksomhedens eventuelle omstruktureringer.

Som nævnt er der tale om et teknisk set utrolig kompliceret forslag, som skal understøtte udbredelsen af aktier i erhvervslivet. Det gøres ved, at man, som det foreslås, fjerner den barriere, der ligger i de nugældende regler, hvor denne aflønningsform belaster likviditeten hos medarbejderen. Forslaget er bygget således op, at likviditeten ikke bliver belastet, hverken hos selskabet eller hos medarbejderen.

Forslaget er på kort og længere sigt stort set provenuneutralt, dog med et lille nettoprovenutab på 4 mio. kr. Provenutabet går især ud over de kommunale skatter og er i størrelsesordenen ca. 25 mio. kr., men på den anden side får VækstFonden tilført indtægter på 11 mio. kr., som der kan arbejdes videre med.

Umiddelbart ser forslaget meget fornuftigt ud, selv om der i udvalgsarbejdet, når forslaget bliver genfremsat i næste samling, formentlig skal udredes en række skattetekniske problemstillinger. Dansk Folkepartis udgangspunkt er i hvert fald positivt.

Anders Samuelsen (RV):

Det Radikale Venstre er meget positivt over for dette lovforslag, som har til formål at forbedre de vilkår, der gælder, når en virksomhed vælger at tilbyde sine medarbejdere aktier, tegningsretter til aktier eller aktieoptioner som en del af deres aflønning.

Forslaget er en del af regeringens erhvervsstrategi, og hovedsigtet med forslaget er at

hjælpe innovative virksomheder med at fastholde kvalificerede medarbejdere her i landet. Et problem for disse virksomheder inden for f.eks. IT-branchen og biotek-branchen er jo som bekendt, at de har svært ved at betale deres nøglemedarbejdere konkurrencedygtige lønninger, før de virkelig begynder at tjene penge på deres produkter, og en løsning for disse virksomheder er at aflønne medarbejderne med aktier eller aktieoptioner.

Men som reglerne er indrettet i dag, er der nogle barrierer for udbredelsen af aktie- og options aflønning, først og fremmest at medarbejderne beskattes, når de modtager aktier og udnytter optioner, og ikke når aktierne realiseres. Medarbejderne kan dermed komme i den situation, at de ikke har den fornødne likviditet til at betale den udløste skat med.

For at imødegå dette problem er det fra flere sider blevet foreslået, at aktier og aktieoptioner alene bør undergives aktieavancebeskatning hos medarbejderne på det tidspunkt, hvor aktierne realiseres. Det grundlæggende problem i den model er imidlertid, at løn i form af aktier m.v. ikke bliver beskattet på samme måde som almindelig lønindkomst. Tværtimod bliver aktie- og options aflønning ved en sådan model skattemæssigt begunstiget i forhold til almindelig lønindkomst, og det er hverken rimeligt eller retfærdigt. Lønnen må som udgangspunkt beskattes ens, uanset hvordan den udbetales.

Samtidig kan modellen også give anledning til spekulation. Her tænker jeg på de særlige EU-regler, der giver mulighed for i realiteten at udskyde beskatning ved succession i det uendelige, og som faktisk betyder, at man reelt helt kan slippe for beskatning.

Fra radikal side mener vi til gengæld, at det er en fornuftig model, som Skatteministeriet har fundet frem til som alternativ til aktieavancebeskatningsmodellen. For det første bliver beskatningsniveauet ved aktie- og options aflønning efter denne model det samme som ved almindelig lønindkomst, og for det andet består modellen af valgfri komponenter, hvor man frit kan vælge, alt efter hvad selskabet eller medarbejderen har behov for. Således kan deponering eller aflevering vælges, hvis hverken selskabet eller medarbejderen har den tilstrækkelige likviditet, og selskabet kan vælge kontantmodellen, hvis det kun er medarbejderen, der mangler likviditet.

For det tredje har afgiftsmodellen den fordel, at en del af afgiften kommer tilbage til erhvervslivet i form af investeringer via VækstFonden, og endelig giver modellen heller ikke virksomhederne problemer i forbindelse med eventuelle omstruktureringer i bindingsperioden.

Alt i alt mener Det Radikale Venstre, at den foreslåede aktie aflønningsmodel vil forbedre danske virksomheders muligheder for at benytte aktie- og options aflønning, og vi støtter på den baggrund forslaget og er glade for, at den debat, som også har været ført i Det Radikale Venstre siden vort forrige sommergruppemøde, har været medvirkende til, at der er fundet en løsning.

Frank Aaen (EL):

Normalt er Enhedslisten ret negativ over for forslag om at erstatte løn med aktier og aktieoptioner, og hvad der ellers er oppe i tiden, men jeg vil dog sige, at jeg synes, at skatteministeren her har fundet en model, som jeg ikke vil afvise hundrede procent her ved førstebehandling – forstået på den måde, at den trods alt har snor i tingene, og at den næsten sikrer det samme provenu, som ville være kommet, hvis der var blevet udbetalt løn, godt nok med en vis forsinkelse og et deraf følgende rentetab.

Man kan også sætte spørgsmålstegn ved, om nogle af pengene partout skal ryge i VækstFonden i stedet for at komme den fælles kasse, hvor de kan fordeles til de formål, vi det pågældende år synes har brug for penge. Det er lidt ideologisk affigt, så vidt jeg kan se, at nogle af pengene vender tilbage på den måde, for det er jo ikke et princip, vi ellers bruger i vore skattesystemer, at de, der betaler skatten, skal have pengene igen. Men det kan vi også kigge på.

Når jeg måske overvejer at se positivt på forslaget, er det, fordi jeg godt kan se nogle muligheder for, at det kan lette medarbejderes mulighed for at overtage deres virksomhed. Det kan bruges til at skabe kooperative og kollektivt ejede virksomheder, og det er i hvert fald en af de ting, vi vil kigge på, når vi tager fat igen efter sommerferien, for det er vi meget optaget af. Med hensyn til IT-virksomhederne er forslaget et vældig spændende instrument, men vi ser det altså også som et spændende instrument, som muligvis kan demokratisere erhvervslivet ved at give medarbejderne større kontrol og større indflydelse og ejendomsret

over deres egen arbejdsplads, så vi vil gå fuldstændig åbent ind i en debat om forslaget.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Man kan jo stille det spørgsmål, om det er positivt, om det er godt, hvis de ansatte i en virksomhed i højere grad bliver aktionærer, så de kommer til at eje dele af den virksomhed, de arbejder på. Det er klart positivt, og derfor er vores indfaldsvinkel til dette forslag positivt.

Så kan man spørge: Har regeringen så valgt en administrativ enkel måde? Det synes jeg er svært at svare bekræftende på. Jeg tror, det må være muligt at fremme den positive intention på en enklere måde, end der her er lagt op til. Kigger vi på de forskellige høringssvar – jeg kunne citere flere af dem – og lad mig eksempelvis tage et af de første fra Dansk Handel & Service, så siger man, at man er positiv over for udspillet, men mener, at det ville være en bedre løsning i stedet at lempe beskatningen ved at flytte beskatningstidspunktet til det tidspunkt, hvor aktierne sælges, og med en beskatning som aktieavance. Det er der andre der er inde på. Det synes jeg er en langt enklere metode.

Når skatteministeren samtidig bemærker, at det er meget sent, at det er fremsat – det er jeg meget enig i – og at det skal genfremsættes, så synes jeg, at skatteministeren skulle have denne positive indgangsvinkel med udprægede medarbejderaktier, men lad os gøre det noget enklere. Så jeg vil råde ministeren til at lade sig inspirere af disse ganske mange høringssvar, hvor man lægger op til en enklere model. Så tror jeg også, den gode ordening vil blive mere udbredt.

Jeg håber, at vi får et forslag, når vi samles igen i begyndelsen af oktober – hvornår det forslag, som vi skal behandle, kommer, ved jeg ikke, men det er i hvert fald efter åbningsdebatten – der er mere enkelt og positivt udformet; men selve indfaldsvinklen er rigtig, og den støtter vi.

Kim Behnke (FRI):

Skatteministeren skriver i fremsættelsestalen, at forslaget vil understøtte udbredelsen af aktier til medarbejdere og således kan medvirke til at styrke aktiekulturen i Danmark.

Vi er nu i Frihed 2000 en anelse i tvivl om, hvorvidt lige præcis det her forslag er særlig fremmende for aktiekulturen, og det er vi, fordi vi jo ikke kan lade være med at lytte til, hvad skatteministeren ellers går og foretager sig. Og

med de planer, som skatteministeren i øvrigt har om at ændre på beskatningen af aktier i Danmark, ja, så er det svært at se, hvordan det her forslag passer ind, for der er et andet forslag, som vi måske også skal behandle til oktober, som går ud på at lave kraftigt om på beskatningen af aktier, og der vil ministeren være nødsaget til at skrive i fremsættelsestalen, at forslaget vil undergrave udbredelsen af aktiekulturen i Danmark; det er nemlig forslaget om, at den eksisterende bundgrænse helt skal væk osv.

Derfor er regeringen nødt til at beslutte sig for, hvad den vil. Vil regeringen bruge aktiemarkedet som en malkeko, hvorfra man skal hente pengene til statskassen, eller vil man erkende, at i den moderne verden, vi lever i i øjeblikket, er vækst i aktieområdet, aktiekulturen overordentlig vigtig for at bevare virksomheder på dansk jord? Det har regeringen nu sommeren til at beslutte sig for.

Så tilbage til selve forslaget. Ja, en af de ting, som forslaget jo behændigt glemmer at tage stilling til, er den problemstilling, der opstår, hvis nu aktierne falder i kurs. Altså alle har den der forestilling om, at vi har en aktie til kurs 100, den får medarbejderen så, og efter 5, 8, 9, 10 år er den kurs 800 værd, og så sidder man og overvejer, hvordan denne her kursgevinst skal beskattes.

Hvad nu, hvis det er gået sådan for den virksomhed, så aktierne er faldet i kurs? Hvad nu, hvis det er gået sådan for den pågældende medarbejder, at han eller hendes privatøkonomi tvinger vedkommende til en realisation inden for de her tidsgrænser, der er? Det er der ikke skrevet noget om. Folk kan blive bragt i økonomisk ruin og armod, hvis der ikke er taget stilling til, hvordan man skal forholde sig, fordi man ved en tvungen realisation i den enkelte privatøkonomi går ind og laver en øjebliksbetragtning.

Kursen kan dagen før have været kurs 1000, og så kommer der en eller anden melding om, at Microsoft er tvunget til et eller andet, så rasler kursen ned til kurs 500, og så er den familie på papiret ruineret. Hvis der så er en emsig bankbestyrer eller en emsig told- eller skattemedarbejder, der siger, at nu går vi ind og tager den her familie og kræver, at de skal tvangsrealisere deres forskellige ejendele, ja, så kan man altså få en katastrofal situation.

Det er der overhovedet ikke taget stilling til. Der er den forestilling, at det alt sammen er så-

dan nogle IT-aktier, der starter i kurs 100, og så styrter de ellers derudad, og så er der en masse penge at hente. Derfor er det et af de emner, der i hvert fald kræver en grundigere undersøgelse.

Så er der hele den der idé med VækstFonden. Det ser jo pænt ud på papiret, men de af os, der ikke er født i går, kan jo huske, dengang Anker Jørgensen turnerede land og rige rundt med planer om ØD og OD. Det her smager jo i ubehagelig grad af det samme, nemlig at man ønsker en central, statslig fond, der nu mere eller mindre – hvis det her ellers lykkes – forhåbentlig skal ind og sidde på store dele af dansk erhvervsliv. Det er vi modstandere af i Frihed 2000. Jeg var personlig modstander af det, da Anker Jørgensen turnerede midt i 1970'erne, og jeg er bestemt ikke blevet mindre modstander af det her i det ny årtusind.

Så er der hele diskussionen om, hvordan man så skal skruer det her sammen. Ja, der skal vi altså være opmærksomme på, at der står i bemærkningerne, at man vil gøre Danmark konkurrencedygtig, og så er vi altså nødt til at skruer et system sammen, som er konkurrencedygtigt, som gør det attraktivt for disse nye, innovative virksomheder at tiltrække nye medarbejdere.

Så skal man også være opmærksom på det, der jo specielt kendes fra USA: at der er medarbejdere, der er parate til at arbejde i 5, 7, 8 år uden egentlig at få nogen særlig løn fra virksomheden andet end at få lov til at arbejde der. Det, de får hver måned, er et stykke papir, hvor der står: Hvis det en gang går godt, så er du rig, min ven. Men den danske fagbevægelse kan slet ikke håndtere, at der er nogle mennesker, der kan finde på at have den livsindstilling. Men sådan er det ude i den store verden, og her er vi altså nødt til at have et sæt skatteregler, der tager højde for det, så vi ikke går ind og ødelægger disse muligheder.

Alternativet er jo ikke, som hr. Aage Frandsen beskrev det, at vi jo kan lade de pågældende få fuld marginalbeskatning. Alternativet er, at virksomheden enten slet ikke bliver etableret eller bliver etableret i et andet land, og så mister vi fuldstændig skatteindkomsten og skatteprovenuet fra den virksomhed både på kort og lang sigt.

Med disse forhåbentlig inspirerende bemærkninger til ministeren glæder vi os til at se et forslag i oktober måned, som er væsentlig bedre, og som vil have en sådan karakter, at det er os, der kan støtte det, og ikke hr. Frank Aaen.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg vil godt sige tak til det betydelige flertal, der har udtalt sig positivt om forslaget. Jeg synes egentlig, at min konklusion efter bemærkningerne her ved førstebehandlingen er, at det var godt, at vi fik en første behandling her, hvad jeg også har hørt flere af ordførerne være tilfredse med. Det er jeg glad for, for jeg synes, at der er sagt en hel del her ved førstebehandlingen, som jeg tror, vi kan have fornøjelse af at dyrke under udvalgsbehandlingen.

Så vidt jeg har kunnet lytte mig til, så er der ganske mange misforståelser i forhold til noget af det, der har været sagt.

Der er eksempelvis hr. Flemming Hansen, der siger, at der med forslaget her er tale om dobbeltbeskatning. Det er der selvfølgelig ikke. Altså det, man beskattes af på det tidspunkt, hvor man får en aktieoption i stedet for en kontant lønudbetaling, er den værdi, den har på det tidspunkt. Når man senere sælger aktien, så er det det, der svarer til købsprisen, vi sammenligner med, og man beskattes på samme måde af den værdistigning, der er sket siden da, som hvis man havde købt en aktie. Derfor er der i sagens natur ikke tale om dobbeltbeskatning. Var det tilfældet, så mener jeg, at kritikken havde været ganske berettiget, men da det er en misforståelse, er den ikke berettiget.

Så er der flere af ordførerne, der har refereret til nogle af høringssvarene. Flere af ordførerne har tilsluttet sig høringssvarene, men det er jo ikke ganske usædvanligt, når man spørger nogen, at de siger, at de gerne vil have en lempeligere beskatning end alle andre, og hvis det var sådan, at Folketinget eller Folketingets skatteordførere skulle imødekomme den slags ændringer, hver gang de blev rejst, så ville jeg sige, at det blev svært at få penge i kassen.

Det her forslag er et forslag, der ikke bliver solgt eller præsenteret under overskriften store skattelettelser. Det er et forslag, der har til formål at imødekomme en kritik, der har været rejst her i Folketinget og fra en række virksomheder; ikke mindst vores IT-virksomheder, vores innovative virksomheder, der siger, at de har likviditetsproblemer i forhold til, hvornår skatten skal betales. Det er det, vi har løst her.

Og her kommer også en misforståelse ind, så vidt jeg kunne lytte mig til det, hr. Kim Behnke sagde. Han sagde: Men hvad nu, hvis det er sådan, at den her aktie nu ikke stiger i pris, men falder i pris? Jamen det er jo en del af ideen i det her. Lad os slå fast, at det, vi står med her,

er et lovforslag, der åbner for en række yderligere valgmuligheder oven i dem, man har i dag. Vi fjerner ingen af de muligheder, man har i dag, men vi breder viften af valgmuligheder til virksomhederne og til virksomhedernes medarbejdere ud.

I den udstrækning, hvor man vælger at benytte den mulighed, vi åbner for her, og hvor man ikke betaler skatten med kontanter, men med en aktie, og hvis den aktie for den pågældende medarbejder bliver værdiløs, jamen så bliver den aktie, der skal dække skatten, også værdiløs. Og det vil sige, at vi fra offentligt hold påtager os den samme risiko, som medarbejderen påtager sig.

Derfor er det helt forkert – må jeg sige til hr. Kim Behnke – når der gives udtryk for, at det her er en model, der er skruet sammen under den forventning, at aktiekurser kun kan gå én vej, nemlig opad. Tværtimod går staten ind og bærer en risiko for den her aktie på fuldstændig lige fod med den pågældende medarbejder.

Hvis medarbejderens udbytte af at have modtaget aktien bliver nul, så bliver den skat, der skal betales, hvis man vælger at betale med en aktie, også nul. Hvis den her aktie bliver meget værd, så bliver skatten tilsvarende meget værd. Det vil sige, at vi med forslaget her, hvis Folketinget vedtager det til efteråret, risikomæssigt tilbyder at gå ind fuldt ud og på lige fod med den pågældende virksomhed og medarbejder.

Det er også en misforståelse, når fru Mariann Fischer Boel siger, at det her er et forslag, der kun er interessant for virksomheder, der har likviditetsproblemer. Nej, sådan er det ikke, for vi stiller en vifte af valgmuligheder op: Vi stiller valgmuligheder op, hvor vi løser problemet, hvis medarbejderne har likviditetsproblemer, vi stiller valgmuligheder op, hvis virksomheder har likviditetsproblemer, og vi stiller valgmuligheder op, hvis begge har likviditetsproblemer.

Hvis eksempelvis medarbejderen har likviditetsproblemer og ikke ønsker at betale skatten kontant, og hvis virksomheden har en god likviditet, så kan virksomheden vælge ikke at betale skatten i form af aktier, men betale i form af en 40 pct. afgift kontant, og dermed spare medarbejderen for at betale skat.

Derfor er det her en vifte af valgmuligheder, og vi kan sige, at der, hvor der kan komme forslag om lempelser ind i billedet, ja, det vil være der, hvor vi har nye, innovative virksomheder, som er i gang med at bygge viden op, inden der

er et salg, og som måske ikke har en fordel af at få et fradrag for omkostningen. Det, at vi så har den faste afgift uden fradragsret, gør, at lige nøjagtig den virksomhed i visse situationer kan få en fordel, og det mener jeg sådan set er ordentligt skruet sammen, sådan så det er de rigtige, vi går ind og understøtter på den måde.

Så lad mig sige til dem, der har haft forhåbninger her ved førstebehandlingen om, at den debat, vi nu har ført igennem en årrække, om at det her i stedet for skal ende som en lempelse, så hvis man betaler løn ud på én måde, nemlig i form af aktier eller andre former for goder, så skal man have en lempeligere beskatning end dem, der betaler lønnen i kontanter; de, der har en forventning eller en forhåbning om, at der kommer et forslag af den karakter fra regeringens hånd til oktober, til dem må jeg allerede nu sige, at det ikke er det, der er på dagsordenen.

Det er også lidt vigtigt for mig at få sagt til de virksomheder, som er stærkt interesserede i denne her sag, for det er rigtigt, som der har været sagt under førstebehandlingen, at der er en række virksomheder, som gerne ville have det her suppleret med en nedsættelse af skatten.

Men det er den anden del af virkeligheden, at der også er en række af høringssvarene, som giver udtryk for, at man er ganske tilfreds med, at de her muligheder nu tegner sig. Og derfor: Ud over at vi nu får nogle principielle meldinger fra Folketingets partier, og ud over at vi hen over sommeren kan stille spørgsmål og få dem afklaret, til vi genfremsætter lovforslaget til oktober, så er det her også et signal til de virksomheder, som er optaget af den her sag. For jeg vil gerne sige, at jeg vil gøre alt, hvad jeg kan, for, at det flertal, som har udtalt sig positivt her under førstebehandlingen i dag, kan holde sammen for til efteråret at vedtage et lovforslag af den her karakter.

Derfor er mit signal også til virksomhederne, der er optaget af den her sag, at jeg tror, jeg tør sige, at man godt kan begynde at forberede sig på, at det her bliver et nyt instrument, man får til rådighed i forhold til sin palet med henblik på at kunne aflønne inden for de rammer, der er udstukket her.

Det er klart, at vi selvfølgelig vil lytte til forskellige former for synspunkter og indsigelser, inspiration, der kommer hen over sommeren, men jeg mener, at vi i alt væsentligt har hovedkonstruktionen til en model, som løser likviditetsproblemerne, uanset hvor de eksisterer, og

at der ikke fra regeringen er noget ønske eller noget signal om, at likviditetsløsningen også vil blive suppleret med en skattelettelse, hvis man betaler lønnen på en bestemt måde.

Men jeg takker som sagt for det betydelige flertal, der har taget positivt imod forslaget, og jeg glæder mig til, at vi vender tilbage til efteråret, og jeg har en forventning om, at det vil kunne lykkes at samle et betydeligt flertal bag et lovforslag, der har det hovedindhold, som vi her behandler i dag.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Jamen efter ministerens besvarelestale er der jo ingen tvivl om, at den skriftlige fremsættelsestale, der ledsager forslaget, burde indbringes for Forbrugerombudsmanden, for så er der tale om falsk markedsføring. Altså at skrive, at det her forslag har til formål at fremme aktiekulturen i Danmark, samtidig med at ministeren erklærer, at der sandelig ikke er nogen, der skal tro, at de tjener så meget som en krone på det her, viser jo, at det er fup.

For det, ministeren glemmer at forklare Folketinget, er: Hvorfor i alverden skulle jeg som medarbejder vælge en aktieoption frem for en løn, jeg får her og nu, hvis jeg ikke bliver belønnet for at løbe den risiko? Jeg løber ikke alene den risiko, at jeg kan miste min arbejdsplads, hvis det går skidt for virksomheden, jeg løber også den risiko, at det viser sig, at den løn, jeg ellers skulle have haft udbetalt, bliver udsat for mere devaluering, end hvad den danske regering kan tilbyde, fordi aktierne kan rasle ned i kurs. Hvorfor skal jeg ikke have en belønning for det? Hvorfor i alverden skulle jeg ellers gøre det?

Og hvis ministeren ikke kan forstå det, ja, så burde han have taget Forbrugerombudsmanden med på råd, inden han kom med den falske markedsføring og kaldte det her et forslag til udbredelse af aktiekulturen. Det her forslag får ingen som helst indflydelse på noget som helst, og VækstFonden kan godt vinke farvel til de vindfrikadeller, der er blevet serveret.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Hr. Kim Behnke og jeg kan ofte blive meget uenige, men normalt glæder jeg mig over kvaliteten af indsigten i det, hr. Kim Behnke siger.

Jeg forstår simpelt hen ikke den indgang, hr. Kim Behnke har her, men det synes jeg er meget forståeligt, når jeg tænker på, hvor mange

sager hr. Kim Behnke skal tage sig af lige nøjagtig på det her tidspunkt.

Jeg tror, der er behov for, at vi får snakket det her grundigt igennem. I hvert fald hænger både det første indlæg, hr. Kim Behnke kom med, og replikken, den korte bemærkning her, simpelt hen ikke sammen i forhold til det lovforslag, vi her behandler, må jeg sige til hr. Kim Behnke.

Så det er godt, at vi har sommeren, så kan vi prøve at se, om vi i det mindste kan diskutere på et fælles grundlag, og så må vi se, om vi er enige eller uenige. Men en debat på noget, som jeg ikke kan opfatte som andet end misforståelser, tror jeg ikke bringer os så meget videre i dag.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

45) Første behandling af lovforslag nr. L 274: Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen. (Økonomisk friplads i skolefritidsordninger).

Af Søren Kolstrup (EL) og Jette Gottlieb (EL). (Fremsat 11/4 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Lovforslaget går ud på at forpligte kommunerne til efter Socialministeriets regler om betaling for ophold i dagtilbud for børn og unge at yde fripladser i en skolefritidsordning under hensyn til forældrenes økonomiske forhold, eller hvor sociale eller pædagogiske forhold gør sig gældende.